

د فلسفي قانونمندی ژورتیا او پراختیا (عمودیت او افقییت)

۱ فلسفه دالاهي خلف علم په حیث، که په ماهیت کې په ټول جهان او ټولو خلقتونو محیط علم نه گڼل کیږي، د پرنسیپ او تیوریک اصولو له مخې یې په ټول جهان، خلقتونو او پدیدو محیط علم گڼلې شو. دا ځکه چې:

۱ – ددی جهان ټولې پدیدې، چې د عالم امر او عالم خلقت، الاهی احکامو له مخې پیدایږي، د انسان لپاره هم مسخر او مقدر گڼل کیږي او هم یې په معرفت مکلف او مؤظف گرځیدلې دي.

– عالم امر په دې مفهوم او معنا، چې له یوې خوا زماني او مکاني قیدیت لري او پوهه یې ماهیتاً مشکله ده او له بلې خوا په هغې باندې پوهه او معرفت د انسان داستفادي او ضرورت وړ هم نه گڼل کیږي، لکه د ټول جهان د پیدایښت او پایښت نیتې، چې یواځې د الاهی عالم امر یعنی د (کن فیکون) د حکم په واسطه افاده شوي دي، خو کیدلې شي چې په مؤجل ټول دشرایطو په مساعدت سره د عالم امر د احکامو معرفت هم د انسان لپاره ممکن وگرځي.

– د عالم خلقت ټولې پدیدې د انسان لپاره مسخر او مقدر گڼل کیږي او د امکاناتو او مساعدت په صورت کې یې په معرفت هم لاس برې لري.

۲ – لوی جهان او ټول خلقتونه د واحد قانونمند نظام په بڼه د الاهی لوی علم د قانونمندیو له مخې پیدایږي، پایې او بدلون مومي او دغه قانونمندی، په کل کې په الاهی کلام کې، د انسان په ژبه په پوره فصاحت او بلاغت سره افاده شوي دي او د علم او تخنیک په پرمختګ سره د دغه قانونمندیو دپوهې او افادې په لار کې کوم خنډ او ممانعت هم نه سترگو کیږي.

په نتیجه کې ویلې شو چې فلسفي علم، دټاکلو امکاناتو په ترلاسه کولو سره، ددی جهان د ټولو قانونمندیو په پوهه او افاده قادر او جوگه علم گڼل کیږي. کوم څه چې د فلسفي علم په ژورتیا او پراختیا، انتگرالي او دیفرنسیالي (کلیت او جزئیت) قانونمند دیالکتیک او دالاهی علم د خلافت په موقف پورې اړه لرلو کې شک کول او شک لرل دي، یواځې بشري کمي او کیفی نیمګړتیاوي گڼل کیدلې شي. دا لوی جهان او ټول خلقتونه تر هغې کچې یو تر بله سره تړلي دي، لکه چې مولانا یې د «مثنوی معنوی» په یوه فرد کې په پوره ظرافت سره هر اړخیزه افاده کړې ده:

«اگر برگیری یک ذره از جای *** فرو ریزد همه عالم سرا پای»

دا به مشکله وي وویل شي، چې د مولانا هدف به له دغه افادې څخه د لوی جهان د عمودیت او افقییت انتگرالي او دیفرنسیالي قانونمند دیالکتیکي کلي او جزئي تړلتیا وه او که په کوم بل منظور به یې دغه مطلب افاده کړې اوسي، ځکه دغه ټول ډیر ژور فلسفي مفاهیم دهر اړخیزو څیړنو او ارزونو مستلزم او مستندو ثبوتي فورمولبنديو او قانونمندیو راورل په کې لازمي شرط گڼل کیږي. که رښتیا ووايم، ما دغه مطلب هغه وخت افاده کړې وو، کله چې مې په دې جهان کې د خلا په هکله خپل نظر څرګندوه. هغه وخت ما خپل نظر دغه ټول څرګند کړې وو «په دې جهان کې خلا وجود نه لري. که چیرې د یوې ذرې په اندازه خلا وجود ولري او مطلق سکون برقرار اوسي، نو دا ټول جهان به په کې غرق شي» (دعینیت فلسفه، څیړني او ارزوني، ډاکټر حرکت).

(هغه وخت ما په دې باره کې اضافي توضیحات نه وو کړي، ځکه چې تر دې دمخه ما د «فلسفه علم دي؟» په موضوع کې د حرکت موضوع څیړلې وه او هلته مې ددی موضوع وضاحت کړې وو، چې مطلق سکون وجود نه لري. که چیرې د یوې ذرې په اندازه مطلق سکون پیداشي دا ټول جهان به کې غرق شي. همغه ځای، داموضوع په کافي اندازه څیړل شوي او دلته هم دوباره وضاحت اضافي کړم.) دقیق نه پوهیږم، خو دومره ویلې شم، چې دخپلې دغه لیکنې څخه د کلونو په موده وروسته مې د مولانا پور تني فرد دکوم بل چا په یوه لیکنه کې ولوسته او له همغه وخت څخه مې د مولانا د افکارو په ژورتیا عقیده پیدایږي شوه.

لکن دروغجن به شم، که دا هم ونه وایم، چې کله مې د مولانا «مثنوی معنوی» او «کلیات شمس تبریزی» ترلاسه او ځینې برخې مې ولوستلې، هغه عقیده چې مې پیدایږي وه، بیرته مې له لاسه ورکړه. زه هیڅکله دا نه شم منلې، یو عالم چې په شعوري توګه په علمي قانونمندی باور پیدا کوي، څه ډول ممکنه ده، چې داسې په اسانۍ دې د یوه تصادفي ملاقات په قمار کې د ژوند، عقیدې، عقل، شعور، او پاکې رښتیني مینې ټول بنیادي ارزشونه او شته ویاړي او پاتې عمر دې «العیاذ بالله» د بنده په اغراق امیزه مدح او یا (که دخپل هغه عقیدت او باور په نسبت، چې د حضرت مولانا صاحب علمي مقام او شخصیت ته یې لرم، له خپلې ډېرې غصې څخه ستغ او گستاخانه ووايم) بنده ګی کې عبث تیر کړي. زه ډېر تأسف کوم چې د حضرت مولانا د شان او شخصیت په هکله داسې کلمات اظهاروم. هیڅ باور مې نه راځي، چې دابول بیبینه دې رامنځته شي. خو دا یو واقعیت دي او همدا زما رښتیني احساس، برداشت او درک دي، چې

ماته پیدا شوی دی. که بل ډول می لیکلی وای، نو رښتیا به می نه وی ویلی، نو ځکه می خپله رښتیني عقیده په خپله اصلي ترخه بڼه اظهار کړه، چې که د مولانا د افکارو او اثارو څیړونکي او مینه وال په خپله بزرگواری سره په دې باره کې لازم سپیناوي او وضاحت راوړي او د شکونو ترکمی رڼه شي.

دې کې شک نه شته، چې د شمس تبریزی دیوان پخپله یو ډېر لوی اوبی ساري معنوي ارزش دي، خو نو، نه د مولانا غوندي علمي شخصیت د ټول عمر د کار او زیار د محصلې په بڼه. بڼه به وي، چې که دا پېښه نه وي شوي، نو حضرت مولانا به د شمس تبریزی د دیوان په نسبت، نورې لا خورا با ارزشه څیړني او ارزونې کړې او لا با ارزشه اثار به یې پنځولي او تخلیق کړي وای.

دا جهان دهمزمان او هم مکان انتگرالي او دیفرنسیالي (کلي او جزئي) قانونمند دیالکتیکي تړلي وضعیت کې قرار لري. فلسفي قانونمنده ژورتیا او پراختیا هم د جهان د کلي او جزئي قانونمند دیالکتیکي دواړو وضعیتونو په تناسب د محاسبې وړ گڼل کېږي. په دې توگه فلسفي ژورتیا او پراختیا له یوې خوا د الاهي علم د محاط محیط سره معادل او الاهي فلسفه هم همغسې چې په الاهي کلام قرآنکریم کې افاده شوي د خدایي ذاتي علم سره معادل تناسب جوړوي، خو دانساني ذاتي نیمگرتیاوو، تناقضاتو او تناقضاتو په کچه څرنگه چې همدغه خدایي علم او فلسفه په بشري ذهن کې یواځې د هغه دمقدراتو په کچه انعکاس پیدا کولي شي، نو ځکه انساني فلسفه هم یواځې د انساني ذهنیت د مقدراتو سره معادل تناسب گڼل کېدلی شي. هر دیالکتیکي قانونمند نظام که جزئي دي او که کلي، همزمان او هم مکان ځانگړي کلي او جزئي واحد نظامونه گڼل کېږي. دغه کلي او جزئي نظامونه همداسې په همزمان او هم مکان قانونمنده ځانگړتیا او تړلتیا (اختیار، استقلالیت او مربوطیت) یعنی تأثیر او تأثر کې سره واقع دي او د کوچنی ذری له کچې څخه نیولې تر لویو سماوي اجرامو او لوی جهاني واحد نظام تر کچې مستقل ځانگړي اولوی او کوچني تړلي واحدونه جوړوي. همدغه کوچني او لوی ځانگړي واحد نظامونه معادل جوړښتي او قانونمند مشابه او متناسبه فلسفي ژورتیا او پراختیا لري او په تخمینی ډول ویلي شو چې محاسباتي معیارونه یې یواځې د اعشاري ارقامو او اعدادو د درجې په کچه تفاوت لرلي شي. همغسې چې الاهي ذات په کل او جز کې واحد ذات دي، الاهي نظام هم، زه نه شم ویلي په کوم تناسب او کچه، خو دومره ویلي شم چې ټول مادي واحدونه تل همزمان او هم مکان جزئي او کلي واحد اوصاف او خصوصیات لري. دغه اوصافو او خصوصیاتو په عالم الاسباب کې، سره ددې چې دانساني فلسفي څیړنو او ارزونو چارې اسانه او د مقدراتو کچه لوړه کړېده، خو بیا هم دغه نظامونه که لوی دي او که واړه، د قانونمند دیالکتیکي کل او جز په حیث څیړل او ارزول، حتا د ننني علمي - تخنیکي امکاناتو په شته والي سره هم ډیر دروند، پېچلي او ناشوني کار گڼل کېږي. ما دغه ډول جزئي او کلي فلسفي څیړني او ارزونې د عامو قوانینو او قانونمندیو له مخې په مختلفو ټولنیزو، علمي، سیاسي، رواني، شعوري، کلتوري، تخنیکي او نورو برخو کې د ارزونو په خاطر وړاندې کړي، خو له بده مرغه تر اوسه پورې می ددغه ارزونو او څیړنو په هکله، حتا د ډېرو نژدې دوستانو، ملگرو او هیواد والو کاري او کره ملاتړ نه دي تر لاسه کړي، نه د پوهې او قانونمند منطق له مخې دچا تأیید یا رد غږ پورته شوي، نه می د زړه له تل څخه ددغه مهمو حیاتي مسایلو سره د علاقې لرلو له مخې دچا کور ودانې اورېدلې او نه می دچپ شه په خاطر چا په خوله لا ایښي دي او په اصطلاح دوست او دښمن او نیک نیته او بد نیته یو ډول بی تفاوتو او ممتنع پاتې دي. شک نه شته، چې یواځې د ځینو دوستانو تشویق او هڅونه ده، چې په دې لار کې زما د استقامت، پایداری او نه ستړي کېدونکي کار او زیار سبب شوي او دخپل عزم څخه نه یم گرځیدلي. خو زه په دې عقیده یم، نړیوال مجبور دي چې هر ډول علمي او عملي څیړني، ارزونې او چارې یواځې ددغه اصولو، معیارونو، قوانینو او قانونمندیو مطابق او موافق پر مخ بوځي تر څو سم حقیقي او واقعي رښتیني نتایج تر لاسه کړي شي. د پخوانیو تخیلي زرو فکرونو، متودونو او تیو ریو په بنیاد څیړني پر مخ وړل نه ممکنې دي او نه مطلوبو نتایجو ته رسیدلې شي. مونږ باید اگاهانه پدې وپوهیږو، چې څه ډول او په کومو ابعادو سره څیړني کول غواړو او د هغې مطابق په ځانگړي ډول، په دیالکتیکي غیر ارگانیک ارتباط او یا په مجموعي ډول دیالکتیکي ارگانیک کامپلکسي ارتباط کې، پدیدي څیړل پیل او مطلوبې پایلې تر لاسه کړو.

شک نه شته، چې زه پرون د تعلیم او نن د څیړنو او ارزونو په وخت کې د کمو امکاناتو، کم وخت او کمو مساعدتونو څخه برخمن یم، نو هغه لیکنې او مفاهیم چې ما دمخه محترمو لوستونکو ته د ارزونې او کره کتنې په خاطر وړاندې کړي او یا وروسته له دې به یې وړاندې کوم، حتماً به له اشتباهاتو څخه خالي نه وي، خو هغه څه چې په دې ټولو وختونو کې زما د ستونځمن سفر او تورتمې لارې همیشني بله ډیوه وه، هغه پر ځان باور او د نژدې څخه نیولې تر خورا وړاندې پراته چاپیریاله پورې، پدیدو او خلقتونو سره، اگاهانه او دقیقین او علم تر سرحده کړه وره کول وو. هر انسان له سهوي او خطا څخه خالي نه دي. سهوي، نیمگرتیاوي او خطاگانې منم، خو د یقین، پوهاوي او علم تر سرحده په خپلو کړو باور لرم او تر همدغه سرحده می زیار او ستونځي هم گاللي او هڅه می کړې په خپلو خبرو کې د اضافه گوښي، توصیف او هجوی څخه ډډه وکړم. کېدلی شي، په ځیني مسایلو کې اضافه گوښي او ډېرې خبرې شاید تفنن او هنر وگڼل شي او سناریو رنگینه او دهر چا د ذوق وړ وگرځوي، خو په فلسفه کې نیمه خبره کمه او اضافه کول هم نه بڅبونکي گناه گڼل کېږي.

دمخه د فلسفي ژورتیا او پراختیا (عمودیت او افقییت) په هکله مونږ وویل، چې دغه مسایل د یوې ذری، یوه سماوي تر ټولو لوی واحد اوددې لوی جهان په کچه، یو شان ژورتیا او پراختیا یعنی «بوده»، «تنتسته» او ژوروالي لري، چې

پخپله د الاهي خلقتونو د خلقت اعجاز، خارق العادگي او بي ساريتوب په کې له ورايه څرگند دي. دغه ژورتيا او پراختيا ډير ساده او ډيرو پر مختلو مادي واحدونو او بيولوژيکي، فزيولوژيکي، کيمياوي، فزيکي او نورو ډول ډول مرکباتو او تعاملاتو تر منځ د پام وړ تفاوتونه نه ليدل کيږي. دغه عناصر ذاتي تفاوتونه هم سره نه لري او د دوی اتمونه او حجري د يو ډول اوليه موادو څخه جوړې شوي او د يوه يوه الکترون او پروتون او يو تعداد نيټرونونو له مخې يو تر بله سره فرق لري. دغه ټول ذرات، دغه ټول مادي واحدونه، خلقتونه، پيدې او دا لوی جهان په واحد قانونمند نظام کې قرار لري او هر يو واحد له کوچني څخه نيولې تر لوی پورې د خپلو مقدراتو د اختيار او استقلاليت په تناسب يو تر بله په مختلفو وسايلو او امکاناتو سره تړلي او يو له بل څخه متاثر او متحسس دي. يو ډبل متمم او مکمل، يو بل سره تغذيه کوي او يو تر بله سره په مساعدت کې بدلون او پرمختگ مومي او د بي شميره ډول ډول مادي نعماتو د ايجاد علت او معلول جوړوي او يو ډبل په مجاورت او يو تر بله په تاثير او تاثر سره معرض د معرفت واقع کيږي.

زموږ نژدې لمر له ځمکې څخه ۱۵۰ ميليونه کيلو متره ليرې واقع دی، خو په ځمکه کې ټول مادي نعمات او د ژوند ټولې رنگينې د الاهي علم د قانونمندیو په بنياد، د نژدې لمر او نوروليرې بي شميره لمرونو دشعاعاتو او فوتونونو د انعکاساتو او تعاملاتو په بنياد رامنځته کيږي. تيره شپه (۲۰۱۱/۱۲/۰۷م) اريا نا تلويزون اعلان وکړ، امريکايانو (پوستوري)، خو دا خبره سمه نه ده بلکه يوه سياره کشف کړې، چې له ځمکې څخه ۶۰۰ (کاله) دا خبره هم سمه نه ده، بلکه ۶۰۰ نوري کاله مصافه لري او معلومه شوېده، چې هلته اوبه او ژوند هم وجود لري. (نوري کال په دې مفهوم، نور چې په يوه ثانيه کې ۳۰۰ زره کيلو متره لار وهي، که ۶۰۰ کاله لار وهي تر دغه سياري به ورسيري. ما چې محاسبه کړه (پنځه تريليونه، شپږسوه شپږ اويا بليون، څلور سوه اتيا ميليارده کيلو متره مصافه کيږي)، چې برابره ده د هغه مصافي سره چې که مونږ له ځمکې څخه ۴۰۶ ميليارده کرته دوره وو. په حقيقت کې دغه مصافه له دې څخه هم ډيره زياته ده، ځکه چې ما دغه مصافه د نور په سرعت محاسبه کړه، حال داچې، کوم امواج چې ددغه سياري په لور ليږل شوي، نوري نه، بلکه الکترو مقناطيسي امواج دي، سرعت يې له نور څخه ډير کم دی. مونږ په ځمکه کې عملاً نن د کوچنيو ذراتو په ذريعه، د مصنوعي سپورمکيو له لارې، زرونه متره دځمکې لاندې دمعدنونو موقعيتونه، کمپتونه او کيفيتونه معلومولي شو.

په يوه تصادفي مثال کې مونږ وښودلي شوه، چې د فلسفي علم تر لټيا، ژورتيا، پراختيا او کيفيت تر کومې اندازې دقيق او وسيع دی. په دې باره کې بي شميره مثالونه راوړل کيدې شي، چې زموږ د پورتنې استدلال په تائيد او ثبوت دلالت وکړي. زه د ډېرو مثالونو راوړلو ضرورت نه وينم، خو دومره ويلې شم، چې د نورو فلسفي موضوعاتو د ارزونې او څيړنې په وخت کې به بيا بيا په دغه باره کې لازم وضاحتونه وشي.

پای